

[Aksel Larsen.]

valgkampen og bedt om at få et svar, og man er vejet udenom det, har ikke ønsket at svare. Nu er valget overstået, hr. udenrigsminister, nu kan vi måske få et svar på det spørgsmål, om udenrigsministeren er sindet at godkende placering af fremmede tropper i Danmark i fredstid. Jeg synes, det er rimeligt, at vi får dette svar, og jeg synes ærlig talt, at det ville have været rimeligt, om det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i sin tale havde været så meget i overensstemmelse med den radikale valgagitation, at han havde stillet det samme spørgsmål her med samme skarphed som den, hvormed det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stillede det i sin radiotale forud for valget.

Det radikale venstre er nu gået ind som en slags støtteparti for regeringen. Jeg ved ikke, hvor lang frist der er aftalt; måske er det kun til 5. juni, måske længere, det vil vise sig. De radikale har under valgkampen, som det er sagkyndigt bevist af det ærede medlem hr. H. C. Hansen, ikke levnet udenrigsministeren ære for to skilling. De har fortalt, at han var en ulykke for landet og måtte afskaffes snarest muligt. Derfor synes jeg, at det radikale venstre nu efter valget burde være med til at forsøge at få klaret dette spørgsmål, og hvis udenrigsministeren ikke giver et for os og de radikale tilfredsstillende svar, eller hvis udenrigsministeren viger udenom og forsøger at klare sig med ulden tale, må det radikale venstre i det mindste give besked, om det fortsat vil opretholde denne regerings og denne udenrigsministers politiske liv.

Det ærede medlem hr. Karl Olsen erklærede patetisk, at denne rigsdag er valgt for at bekræfte grundloven. Hvad sagde det ærede medlem under valgkampen? Da sagde det ærede medlem ligesom hele det konservative folkeparti og som de fleste andre partier: dette valg drejer sig overhovedet ikke om grundloven; nu skal der vælges en rigsdag, ikke med henblik på, hvad der skal stå i grundloven, men med henblik på alt muligt andet. På dette grundlag bad det ærede medlem hr. Karl Olsen om vælgernes stemmer. Nu da han har fået dem, siger han: nu er jeg valgt ind af vælgerne udelukkende for at stemme for dette grundlovsforslag — det grundlovsforslag, som man under valgkampen nægtede vælgerne ret til at tage stilling til og bedømme.

Jeg synes, det belyser den situation, vi befinder os i. Jeg synes, at denne situation i uhyggelig grad ligner situationen i 1943, da de samarbejdende partier ved forårsvalget sagde til vælgerne: I skal ikke stemme for eller imod regeringen Scavenius' politik, I skal kun stemme dansk. Så snart valget var overstået, sagde de samme partier: nu har vi fået vælgernes mægtige tillidsvotum til regeringens Scavenius' politik. Før valget nu sagde man: det drejer sig ikke om grundloven. Så snart valget er overstået, kommer det ærede medlem hr. Karl Olsen og siger: valget drejede sig om grundloven, vi er valgt udelukkende for at bekræfte det grundlovsforslag, der foreligger.

Jeg kunne sige en del mere, men hvis den grønne lampe lyser rigtigt, er min tid ved at være udløbet. Jeg skal da kun sige, at dette skænderi i dag mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, retsforbundet og regeringspartierne må virke noget besynderligt på befolkningen, ikke i forhold til det skænderi, der var mellem de samme partier under valgkampen — det forstår man i og for sig meget godt —, men i forhold til det, der sket i forbindelse med valget af valgmænd og i forbindelse med landstingsvalget. Landstingsvalget var jo alle gamle partiers samarbejde med alle, direkte eller indirekte, og såvel ved valgmandsvalget som ved landstingsvalget var der det mest intime venskab og samarbejde mellem socialdemokratiet og det radikale venstre, hvorpå vi her oplever, at det parti, som socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, holder sin tale imod, er det radikale venstre, som han tiltaler med de stærkeste argumenter, han omtrent kan finde. Jeg synes, at det stemmer befolkningen til en vis eftertanke. Den må spørge sig selv, om den virkelig skal tage disse skænderier alvorligt, når partierne kunne være så rørende enige ved landstingsvalget, som de var; den må spørge sig selv, om der virkelig vil være nogen reel uenighed mellem disse partier i fremtiden.

Statsministeren (*Erik Eriksen*): Jeg kan ikke begynde med at takke det ærede medlem hr. H. C. Hansen for hans tale i dag. Der var mange ord i den, og jeg synes, at det ærede medlem var mere irriteret, end det egentlig svarer til hans naturel. Jeg må tilstå, at da jeg sad og hørte det ærede medlems tale, kom jeg til at tænke på en